

Šikanovanie

Informácie pre učiteľov

Šikanovanie je prejavom sociálnej patológie, kde hlavným záujmom je cieľ niekomu ublížiť. Od jednoduchej agresie sa líši snahou ublížiť druhému a navyše ešte získať ľubovoľnú odmenu vo svoj prospech.

Útočníkom môže byť jedno dieťa alebo skupina detí. Incidenty sú opakované. Jednorazová akcia sa väčšinou za šikanovanie nepovažuje. Existuje nepomer síl medzi útočníkom a obeťou.

Priame prejavy šikanovania

- dieťa je otvorene prehlíadané, odmietané a izolované,
- posmešné poznámky na adresu dieťaťa, ponižujúca prezývka, nadávky, ponižovanie, surové žarty na jeho účet (rozhodujúcim kritériom je, do akej miery je dieťa konkrétnou prezývkou, žartom a pod. zraniteľné),
- kritika dieťaťa, výčitky na jeho adresu podávané nepriateľským, nenávisťným, pohrdavým tónom,
- príkazy od iných detí podávané panovačným tónom a skutočnosť, že sa im dieťa podriaďuje,
- naháňanie, strkanie, rany, kopanie – i keď nie sú zvlášť silné, je nápadné, že obeť ich neodpláca,
- bitky, v ktorých jeden z účastníkov je zreteľne slabší a snaží sa uniknúť (menšie deti niekedy s plačom).

Nepriame prejavy šikanovania

- dieťa je cez prestávky často osamotené, nemá kamarátov, ostatní o neho nejavia záujem,
- cez prestávky sa zdržuje v blízkosti učiteľov,
- prichádza neskoro na vyučovanie, vždy chodí všade ako posledný,

- prichádza neskoro na vyučovanie, vždy zostáva v triede, má nadmernú ospravedlnenú, prípadne i neospravedlnenú absenciu,
- pri skupinových športoch býva často volený do skupiny medzi poslednými,
- ak má prehovoriť pred triedou, je neisté, ustráchané,
- pôsobí smutne, nešťastne, stiesnene až depresívne, je plačlivý,
- zhoršuje sa, niekedy náhle, jeho školský prospech, na vyučovaní je nesústredený,
- jeho veci sú poškodené, znečistené, prípadne rozhádzané,
- má znečistený, poškodený odev,
- odreniny, modriny, škrabance, rezné rany a pod., ktoré dieťa nedokáže uspokojivo vysvetliť.

Jednotlivé priame či nepriame známky nevypovedajú, že ide o šikanovanie. Dôležitú úlohu zohráva kontext vnútornej situácie, opakovanie a početnosť prejavov.

Ako pomáhať šikanovaným deťom

V rámci tradičnej pedagogickej odbornosti stratégia pomoci šikanovaným deťom zahŕňa nasledovné kroky:

- rozhovor s informátormi a obeťami o vonkajších prejavoch šikanovania,
- vyhľadanie vhodných svedkov, o ktorých je predpoklad, že budú pravdivo opisovať situáciu šikanovania,
- individuálne, prípadne konfrontačné rozhovory so svedkami (nesmie ísť o konfrontáciu obeť a agresorov!),
- zaistenie ochrany obeťami (napr. bezpečný odchod domov zo školy),
- rozhovor s agresormi, prípadne konfrontácia medzi agresormi (nastupuje až v tom prípade, ak poznáme vonkajší obraz šikanovania a máme zhromaždené dôkazy),
- pedagóg nesmie u obeť šikanovania vyvolávať presvedčenie, že má na agresora v sebaobrane zaútočiť,
- rozhovor s rodičmi obeť aj agresora (nie spoločne),
- vo vážnych prípadoch fyzického ublíženia, upovedomiť políciu, detského pediatra, kontaktovať Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie.

Čo s deťmi, ktoré šikanujú?

Ak sa snažíme pochopiť, prečo deti šikanujú, musíme rozlišovať medzi deťmi, ktoré chcú niekoho potrápiť iba krátkodobo, aby si ventilovali svoju okamžitú nespokojnosť, nepohodu, rozrušenie a medzi deťmi, ktoré chronicky šikanujú ostatných a ich správanie je narušené po všetkých stránkach. K šikanovaniu sa môže uchýliť i dieťa, ktoré si už muselo vytrpieť nejaké zlomyseľnosti od iných, alebo sa môže pokúšať o odplatu.

V prípadoch ojedinelého šikanovania a miernych foriem šikanovania

- pokúste sa zachovať pokoj,
- zistíte či šikanujúce dieťa nebolo v minulosti samo terčom šikanovania,
- snažte sa vytvoriť atmosféru dôvery a zistiť fakty o tom, čo sa prihodilo,
- ak sa vám podarí objaviť príčinu, vysvetlite dieťaťu, že chápete dôvody, ktoré ho k šikanovaniu viedli, ale na druhej strane zdôraznite, že konkrétne správanie nie je v žiadnom prípade prípustné,
- vedíme dieťa k tomu, aby sa poškodenému ospravedlnilo a pokúsilo sa spôsobené škody nahradiť dobrými skutkami,
- ubezpečte ho, že ho nepovažujete za zlomyseľného, ale naopak za dobré dieťa, nešetrite chválou za slušné správanie,
- šikanovanie v žiadnom prípade neprejdeme mlčaním, ale je dôležité, aby sme problém v týchto prípadoch veľmi nezveličovali, niekedy, ak situácia nie je vážna, čas ju môže sám vyriešiť.

V prípadoch dlhotrvajúceho šikanovania

- vyjadríme zreteľný nesúhlas alebo hnev (napr. slovami „sklamal si ma“, „hnevám sa na teba“) s nasledujúcou zmenou správania voči danému žiakovi,
- zdržíme žiaka v škole po vyučovaní,
- vyžadujeme náhradu za poškodený alebo zničený predmet,
- oznámime problém rodičom, trénerovi, príp. iným, na ktorých dieťaťu záleží,
- oficiálna sťažnosť riaditeľovi školy,
- oznámenie šikanovania na rodičovskom združení a na zhromaždení žiakov viacerých tried,
- vylúčenie z výletu, príp. inej akcie, na ktorú sa dieťa teší,

- zabezpečiť pobyt dieťaťa cez prestávky v blízkosti pedagóga,
- pokarhanie, prípadne znížená známka zo správania,
- preloženie na inú školu,
- vo veľmi vážnych a opakovaných prípadoch šikanovania oznámiť na polícii, požiadať ochrannú výchovu, príp. požiadať o umiestnenie agresora v diagnostickom ústave.

Ako predchádzať šikanovaniu na školách

Každá škola si musí vytvoriť a uviesť do každodenného života školy súbor pevných a reálne

splniteľných opatrení a pravidiel, z ktorých je jasné, že šikanovanie sa nebude v žiadnom prípade tolerovať.

Pedagógovia majú viesť deti k tomu, že **nikto by nemal**:

- schvaľovať a odmeňovať agresívne správanie svojich spolužiakov,
- odsudzovať menej sympatické deti a naopak prejavovať nekritickú obľubu niekoľkým sympatickým populárnym spolužiakom,
- nemal mlčky prihliadať na nespravodlivý hnev a konanie, nečestné a povýšenecké správanie, ponižovanie druhých a využívanie slabosti druhých vo svoj prospech,
- nechať sa ovplyvniť alebo presvedčiť tým, ktorý šikanuje, aby mlčal,
- pripájať sa z pocitu strachu k tomu, kto šikanuje alebo k jeho parte,
- posmievať sa slabšiemu spolužiakovi, niekomu, kto sa akokoľvek líši od ostatných, kto má iné názory a záujmy,
- zostať ľahostajný k prejavom násilného správania,
- nečinne sa prizerať a mlčať, ak sa stane svedkom šikanovania.

Použitá literatúra :

- M. Elliottová : Jak ochránit své dítě, Portál, Praha 1995
 M. Kolář : Skrytý svět šikanování ve školách, Portál, Praha 1997
 M. Kolář : Bolest šikanování, Portál,, Praha 2001
 P. Říčan : Agresivita a šikana mezi dětmi, Portál, Praha 1995